

fundet det nødvendigt at genoptage, hvad der var meddelt, og som jo er Hovedpunktet ved det tidligere Forslag, hvortil man stadig henholder sig. Hvad der mangler, er noget, som jeg har tænkt mig at det er tidspunktet; det er nemlig de Tegninger og Planer, som ere lagte til Grund for dette Forslag. Noget usærdigt i denne Henseende er der heller ikke.

Sdet jeg i øvrigt naturligvis skal holde mig til denne Sag og ikke skal lade mig friste til at komme ind paa noget andet af de Spørgsmaal, der ere bragte paa Bane af den sidste ærede Taler, skal jeg bemærke, at Interessen drejer sig om, hvorvidt man vedblivende maa holde paa, at den omhandlede Ares af Bygninger bør lægges paa Blegdamsfælledens paa den Plads, hvortil man har erhvervet sig Afgang ved en Overenskomst med Kommunen, hvilken Overenskomst er forlænget for et Aar. Jeg mener, at de Betragtninger, som Fakultetet meget udsærlig og omhyggelig er kommet ind paa for at afveje Spørgsmaalet om andre Byggepladser, ere afgørende; de have i alt Fald været afgørende for mig til at kunne opstille den Sætning, at der har ikke kunnet paavises nogen anden Plads, der vilde opfylde de Fordringer, man stillede. Det ene Alternativ var jo det at søge længere ud. Det har været afgørende for mig ligesom for Fakultetet, at det ikke kan gøres, uden at man flytter, om ikke fra et centralt Sted, thi det er ganske vist Blegdamsfælleden ikke, men længere bort fra det centrale Sted eller fra København, for hvilket jo dog Frederiks Hospital spiller en vis og sundtæmmæssig bestemt Rolle, end der kan forsvares lige over for de syge. Dernæst for det andet længere bort, end der kan forsvares lige over for de studerende, thi det skal være en Undervisningsanstalt, og den ærede sidste Taler maa være meget mere ubekendt, end man skulde formode, med Forholdet, hvor under det lægevidenskabelige Studium drives og maa drives af de studerende, hvis han antager, at det er ligegyldigt for de studerende, om de skulle søge et Hospital beliggende ved Hellerup eller ved Hvidovre, eller om de kunne søge det paa Blegdamsfælleden. Det virkelige Forhold er, at de medicinske studerende have hele Dagen opfyldt, dels med Klinikker og dels med Forelæsninger, og naar det skal søges paa forskellige Steder, er det næsten umuligt, uoverkommeligt for dem, og det kan slet ikke fyldestgøres, naar de Institutioner, der skulle søges, ligge langt i Prebte fra hverandre. Med Hensyn til de studerende vil Resultatet, hvis man flytter

selve Hospitalet saa langt ud som til Hvidovre, være, at der omkring Hvidovre vil danne sig en By i større Udstrækning, hvor de ville flytte hen, og hvorved altsaa alle de Misligheder for deres øvrige Liv, alle de Vanstigeligheder, som følge med, at de ere fjernede fra Hovedstaden, ville fremkomme. Og endelig og ikke mindst, skal jeg berøre et Hensyn — det er ikke udtryktelig berørt af det lægevidenskabelige Fakultet, men jeg ved, at det ogsaa har været en meget afgørende Grund for dette til ikke at ønske Bygningerne lagte saa langt bort — nemlig Hensynet til Poliklinikken, som der med Rette tillægges overordentlig stor Betydning, men som i meget høj Grad vilde vanstelliggøres, for ikke at sige umuliggøres, naar man tænker sig Hospitalet lagt saa langt ud. Der kan ikke være Tale her om Sammenligning med andre Hovedstæder, hvor Hospitalet under tiden ere lagte langt borte i Periferien, men hvor de heller ikke have de samme Opgaver at fyldestgøre, som disse have, i alt Fald ikke det paagældende Hospital. Jeg tror, at man maa give det lægevidenskabelige Fakultet fuldstændig Ret i, at længere end til Blegdamsfælleden bør disse Institutioner og Hospitalet ikke flyttes, og da Muligheden derved afskræres for det Alternativ at flytte længere ud, saa foreligger der kun det andet: at prøve, om der inden for denne Grænse findes en anden brugelig Plads. Det har Fakultetet ogsaa undersøgt, og jeg mener, det er nøje undersøgt; men det har vist sig, at det lader sig ikke gøre af to Grunde. For det første, fordi man maatte komme til en Splittelse af disse Institutioner, som ikke er ønskelig, og for det andet, fordi de Arealer, som man maatte have til nogle af Institutionerne, overhovedet ikke ere til at faa, og rimeligvis ikke ville være til at faa eller i hvert Fald ikke ville være hensigtsmæssige. Sammenfælleden har været draget frem som en Mulighed, og den foreligger jo ogsaa omtalt i Forsetingsudvalgets Skrivelse. Jeg vil bede bemærke, at med Hensyn til overhovedet at kunne bygge der, stod jo Lovgivningsmagten lige over for altsaa den samme Vanstigelighed som med Hensyn til Blegdamsfælleden og Østersfælled. Vi have en Overenskomst med Kommunen, som omfatter Blegdamsfælleden og Østersfælled, men der er ingen Overenskomst, som omfatter Sammenfælleden. Der ere Kommunen og Krigsbestyrelsen lodtagne ganske paa samme Maade, og det vil altsaa være et Spørgsmaal, om der overhovedet kan opnåes en Overenskomst, og da paa hvilke Vilkaar. Det er mange Gange ikke sandsynligt, at man kan faa en Overenskomst, selv med